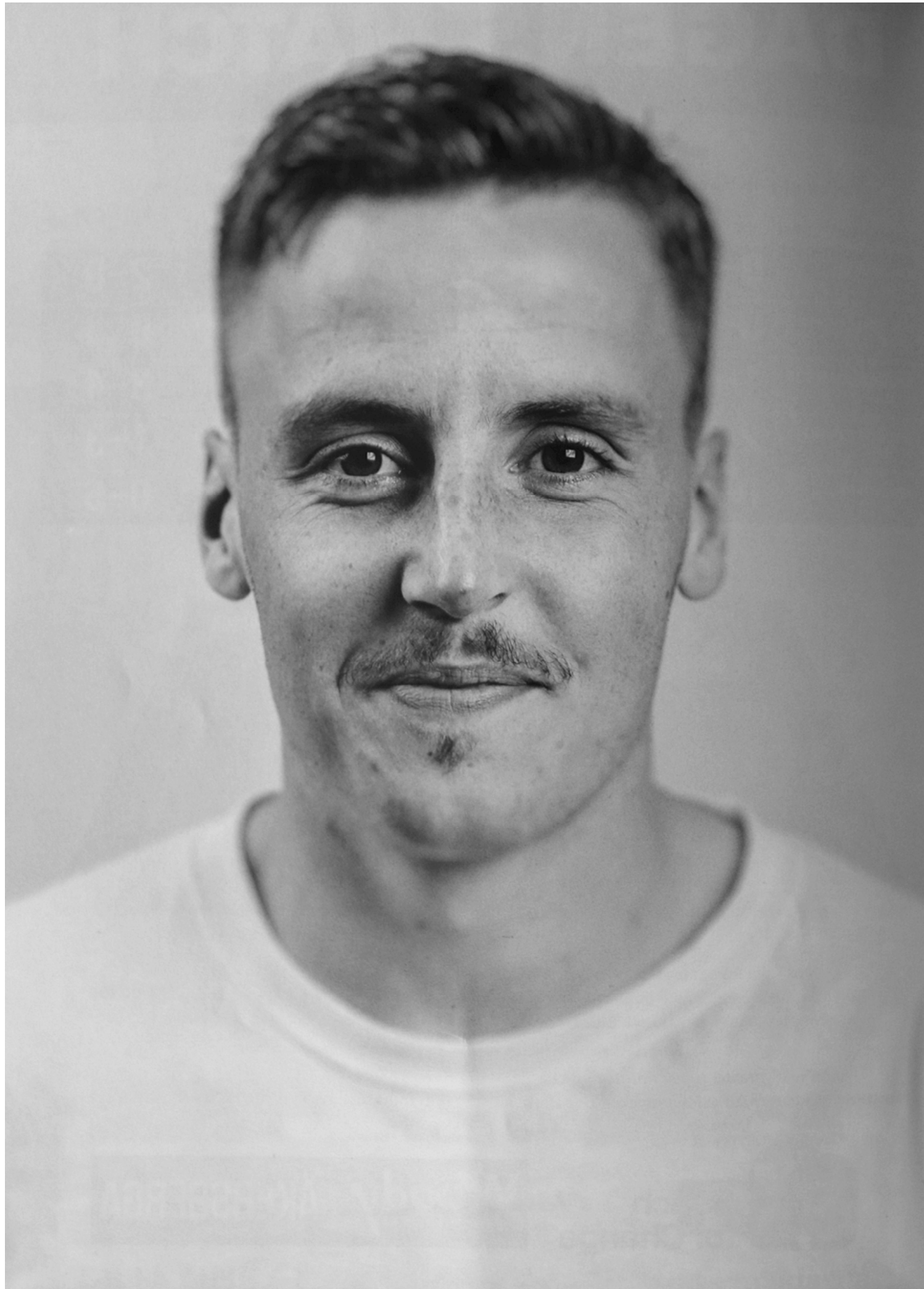

JEPPE ANDERSEN

Från småstad i Danmark till storstad i Sverige

TEXT MARTIN RIDDERSTOLPE • FOTO HASSE FRIDÉN

Publiktrycket och lovorden från de danska kollegorna lockade honom till Stockholm. Med två derbyn bakom sig är han mer övertygad än någonsin om att det var rätt val. Jeppe Andersen är Hammarbys senaste dansk som vill vara med på resan mot toppen.

★ Den sista juni kallade Hammarby till presskonferensen på Kvarken för att presentera ett nyförvärv inför mediauppbådet. Vid barborden mellan sportchef Jesper Jansson och Jakob Michelsen tog centrala mittfältaren Jeppe Andersen plats. 24-åringen med ett förflutet i två mindre danska klubbar fick en första dag full av intryck.

– Jag blev väldigt förvånad att presskonferens hölls på en bar på Södermalm. Det var häftigt och jag tänkte att vi kanske skulle ta en öl, säger Jeppe med ett leende.

Med presskonferens och tidningsintervjuer avklarade kom nästa stora överraskning.

– Sen åkte vi till träningsanläggningen och jag tänkte ”vad är det för division 2-klubb jag kommit till?”. Men man vänjer sig vid det och lär sig tycka om Årsta. Det är inte det typiskt professionella men jag uppskattar det väldigt mycket. Där träffade jag alla spelare. Det som slog mig direkt var att alla var så trevliga och hjälpsamma.

Jeppe's första kontakt med Hammarby kom så sent som i juni i år. Då fick han genom sin agent höra att en klubb i Stockholm var intresserad.

– Vi hade redan flera förslag på bordet, men då kom Hammarby in som en väldigt intressant kan-

didat. Dels för att jag kände flera spelare här sedan tidigare. Bjørn Paulsen och Arnór Smárason från Esbjerg och både Mads Fenger och Jakob Michelsens lag hade jag spelat mot i Danmark. De berättade alla för mig om stämningen här och passionen hos fansen. Det lät väldigt bra från början så valet blev inte så svårt.

Landsmännen Bjørn Paulsen och Jeppe Andersen känner varandra väl från tiden i Esbjerg. Under den första tiden då Jeppe bodde på hotell i Hammarby Sjöstad var Bjørn den som kom och hämtade honom med bil varje morgon. Nu är de också grannar i Älvsjö med några hundra meter mellan sig.

– Vi umgås en del och jag brukar åka hem till honom för att äta ibland. Men han har också sin familj att tänka på. Jag är singel och har mer tid över. Bjørn skjutsar mig fortfarande till träningen varje dag, säger Jeppe.

Lägenheten precis vid Älvsjö torg flyttade Jeppe in i för ett par månader sedan och han har nu kommit in i vardagslivet som spelare i Hammarby.

– Det största intrycket är fansen och passionen som finns för fotboll här. Den är faktiskt större än jag förväntade mig. I Danmark tappar ligan i intresse, det blir allt färre som kommer på matcherna. Det kan bero på att alla matcher går att se på tv utan dyra abonnemang till skillnad från i Sverige. Intrycket av Hammarby är att det är en bra klubb med många duktiga spelare och en fantastisk hemmaarena.

»Jag vill göra mer mål, mer assist och vara med att sätta avtryck i matcherna«

En stor omställning för Jeppe är inte den mellan Sverige och Danmark utan det är skiftet från småstad till storstad. Han är uppväxt i Give med bara runt 6 000 invånare. Därifrån har fotbollskarriären fört honom till Vejle med cirka 50 000 invånare och därefter till den aningen större staden Esbjerg. Flytten till Stockholm är ett stort steg.

– Det är en vacker stad, men mycket större än vad jag är van vid. En av de första veckorna hyrde jag en City-bike och cyklade runt. Jag var i Gamla stan, på Södermalm och på Djurgården för att få en känsla för platserna.

Får man tro Jesper Jansson hade Jeppe Andersen aldrig presenterats på Kvarnen den där fredagseftermiddagen i juni om det inte varit för skadorna. Då hade han istället redan befunnit sig i större ligor på sydligare breddgrader enligt honom.

Att skadorna är något som påverkat Jeppe Andersens karriär så långt går inte att förneka. I mars 2015 drog han av korsbandet i vänster knä. Rehabiliteringen tog i stort sett hela året och Jeppe var tillbaka till de två sista matcherna av säsongen. 2016 startade bra, men i september var oturen framme igen. Den gången var det menisken i samma knä som fick sig en smäll. Det blev en ny skadefrånvaro och det dröjde till vårkanten 2017 innan han var helt återställd.

– Det har varit tufft. Många människor har sagt att jag inte skulle komma tillbaka efter det. Och det är jobbigt att höra eftersom man till slut börjar tro på det. Efter den senaste skadan kände jag av mitt knä väldigt länge och jag trodde att jag skulle få leva med den känslan. Men nu är jag ute på andra sidan och känner inget av skadorna längre.

Vid värvningen pratade både Jesper Jansson och Jakob Michelsen om att Jeppe behövde akklimatisera sig och att han var en långsiktig satsning. Någon längre startsträcka har dock inte behövts.

Den allsvenska debuten kom borta mot Elfsborg 17 juli då Jeppe klev in efter halvtid. Därefter har han fått förtroendet som startman i samtliga matcher, förutom i hemmamötet med Göteborg då han var avstängd.

– Jag har gjort en del bra matcher och en del mindre bra. När du kommer till en ny miljö tar det alltid tid att hitta din roll. Det tog ungefär en månad innan jag kände mig bekväm. Jag har stort förtroende från tränarna så jag vet att jag måste prestera. Samtidigt vet jag att jag kan bättre än det jag visat hittills. Jag vill göra mer mål, mer assist och vara med och sätta avtryck i matcher.

Vilka är höjdpunkterna hittills?

– Självklart att få spela två derbyn, det var något alldeles extra. Att få spela inför så många människor är galet. Tifona, röken och att förstå hur många som bryr sig om de här matcherna, det var en häftig upplevelse. Det är nästan som att supporterarna inte bryr sig om resten av matcherna så länge det går bra i derbyna.

– För min personliga del tycker jag att matchen mot Örebro var min spelmässigt bästa. Då vann vi med 3–0 och jag utsågs till "matchens spelare".

Hur skulle du beskriva tränarstaben som du fått här?

– Ung. De pratar mycket med spelarna till skillnad från "old school-tränare". Vi kan skoja med varandra, men fortfarande på en professionell nivå. De har alla sina roller. Bill-born är väldigt tek-

niskt inriktad, Jakob är mer motivatorn och Pablo som bara varit tränare ett par år kommer in med sina erfarenheter från spelarkarriären.

Är det någon skillnad för dig beroende på vem du spelar bredvid på mittfältet?

– Vi har Junior som är en otrolig spelare. Han är antagligen den bästa mittfältaren jag spelat med i min karriär. När han har varit skadad har andra spelare kommit in. Bland annat Kennedy som också har visat hur bra han är även om han nu kommit upp i åren.

Du har skrivit ett treårskontrakt med Hammarby – vad har du för målsättning med den tiden?

Jeppe Andersen

Född: 12 juni 1992.

Bor: Älvsjö

Familj: Mamma, pappa och tre bröder

Längd: 179 cm

Vikt: 74 kg

Moderklubb: Give Fremad

Kontraktslängd: Tom 2020

Klubbar i karriären:

2010–2011 Vejle Boldklubb

2011–2013 Vejle BK Kolding

2013–2017 Esbjerg fB

2017– Hammarby IF

Jeppie Andersen i senaste hemmamatchen mot IFK Norrköping.

– Första halvåret har varit en uppbyggningsfas för mig och hela laget. Nästa år är målet för oss att vara med och utmana om titeln eller åtminstone spela om platserna i Europa. Personligen vill jag fortsätta utvecklas, hålla mig fri från skador och vara en profil i laget och i Allsvenskan.

Var ser du dig själv efter tiden i Hammarby?

– Jag hoppas på fina år här, men jag vill också se andra platser och andra länder. Som fotbollsspelare har man den möjligheten under sin korta karriär.

Efter en serie av tuffa matcher under inledningen av hösten fick Hammarby med sig fina resultat. Nu har laget dock hamnat i en påtaglig formsvacka med två raka 0–2-förluster. Den senaste mot Kalmar FF får ses som ett av säsongens bottenapp.

– Det var ingen bra match från vår sida. Vi var bra första tio minuterna men sen var det som att vi slutade spela. Kalmar var inte heller särskilt bra, det var vi som gjorde dom dåliga.

Och du blev utbytt i halvtid – hur var din känsla?

– Det är förstås en besvikelse. Men det är ingenting jag kan göra något åt nu, bara att försöka göra det bättre nästa match.

Vad är målsättningen med de tre matcher som återstår?

– Vi vill vinna de matcherna och plocka nio poäng för att komma topp åtta och säkra en extra hemmamatch i cupen nästa år. Det har varit målet de senaste matcherna. ■

INSPEL FRÅN LÄHTAREN

Magnus LB: Har du fått något "wow-intryck" sedan du kom till Hammarby?

– Jag får fortfarande gåshud varje gång vi går in till hemmamatch då musiken till "Just idag" tonar ut och publiken sjunger sista biten själva. Jag tycker verkligen om den sången. När mina vänner var på besök spelade vi den om och om igen hemma hos mig.

Åsa: Har förstått att åka till Ikea inte är någon favoritsyssla, men vad gillar du att göra annars på din fritid?

– Ikea var en mardröm, jag gillar inte att shoppa. Jag tycker om att läsa, träffa människor, titta på basket och umgås med familj och vänner.

Magnus H: Hade du inte rejälare mustasch för ett par veckor sedan?

– Det stämmer. Jag försökte odla helskägg men upptäckte sorgligt nog att det är omöjligt. Sen startade jag och Björn en vadslagning som innebar att man inte fick raka sig förrän man gjort ett mål och han gick med på att jag behöll bara mustaschen. Jag hade den ett tag men sen började flera i laget häckla mig. Jag fick höra att jag liknade Zorro och en tysk porrstjärna från 70-talet. Till slut fick jag tillstånd av Björn att raka av den. Men jag tror jag ska försöka med mustaschen igen någon dag.

Åsa: Vilken modetrend kommer du aldrig haka på?

– Läderbyxor.

Björn: Saknar du något här i Sverige?

– En flickvän.